

MINISTERIE VAN BINNENLANDSE ZAKEN

B.V.D.

Aan Zijne Excellentie de
Vice-Minister-President,
Minister van Verkeer en Waterstaat
te
'S-GRAVENHAGE.

Bijlage(n): 1

Uw brief van:

Nr. 924.227

Onderwerp:
Surinaams maandblad "Marron"

's-Gravenhage, 23 augustus 1968
President Kennedylaan 25

VERTROUWELIJK

Hierbij moge ik Uwe Excellentie een exemplaar doen toekomen van het in juli 1968 verschenen eerste nummer van het Surinaamse maandblad "Marron".

Blijkens een redactionele mededeling is de voornaamste doelstelling van het blad om "de Surinamers de noodzaak van hun zelfstandigheid bij te brengen".

Van de redactieleden van het nieuwe blad trokken Marcel Kross, Rudi Heave en Carlos Sankatsing reeds eerder onze aandacht vanwege hun politieke activiteiten.

Over Marcel Kross werd in mijn berichtgeving over Surinaamse aangelegenheden aan Uwe Excellentie reeds enige malen gerapporteerd (zie o.m. mijn brief van 6 oktober 1967, no. 883.320).

Rudi Heave (1-5-1941) is woonachtig te Utrecht, zegt student te zijn maar colporteert in feite met tijdschriften.

Hij staat ter plaatse bekend als een extreem nationalist en trachtte in de eerste helft van 1968 - overigens zonder veel succes - een "Front voor een democratisch en soeverein Suriname" op te richten.

VERTROUWELIJK

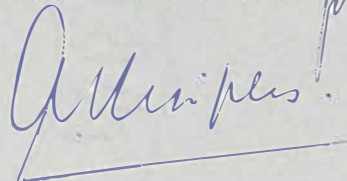
- 2 -

Onlangs kwam Heave in de publiciteit vanwege zijn weigering om voor herhalingsoefeningen op te komen.

De te Nijmegen wonende Carlos Sankatsing (25-3-1945) was actief bij Vietnamdemonstraties en abonneerde zich in het begin van 1968 op "De Waarheid".

Van de overige redactieleden van "Marron" is ons tot nu toe niets bekend.

HET HOOFD VAN DE DIENST

Drs. A. Kuipers.

1 JULI 1968

14221

PROGRESSIEF
SURINAAMS
MAANDBLAD

DE DRUKKERIJ - SURINAME

MARRON _ MARRON _ MARRON _ MARRON _ MARRON _ MARRON

SURINAAMS PROGRESSIEF MAANDBLAD.

REDACTIE _

Hoofdadministratie: Henry Elcock.
Redactieleden: Carlos Sankatsing.
Gene Nahar.
Marcel Kross.
Rudi Heave.
Paco Pan-quan-chi.

ADRES: P.O.B. 1820 ROTTERDAM.

REDACTIONELE VERANTWOORDING

IN ONS STREVEN NAAR EEN ONAF-
HANKELIJK VADERLAND BEOGEN IJ
DRIE GRONDPRINCIPES :

EERLIJKHEID - BESCHIEDENHEID
INTEGRITEIT

De kenmerkende processen, die zich met dwang en onder vele dekmantels door onze geschiedenis hebben voortbewogen en alle bevolkingsgroepen (Indianen, Bosnegers, Hindostanen, Javanen en Chinezen) hebben beheerst, slavernij en onderdrukking, hebben onze economische ontwikkeling, de ontwikkeling van ons nationaal bewustzijn en onze eenwording op een criminele wijze gestuit.

In eerste instantie overheerst door de Spanjaarden, daarna door de Engelsen en vervolgens door de Nederlanders, streden de Indiaanse Slaven dapper voor hun vrijheid. Toen het bleek dat de weersland bij de Indianen niet te breken was, stelde de priester

Las Casas voor, gedreven door een diep gevoel van liefde voor en medelijden met de Indianen, uit Afrika negerslaven te halen. Weldra begon ook het verzet onder de negers. Hiertoe genoodzaakt door de verbitterde strijd van de Marrons, schaften de blanken in 1863 de negerslavernij af.

Het gebrek aan werkkrachten werd toen opgevangen door de invoer van pseudoslaven. De Nederlanders waren de radbrakingen en de geweldadige moorden nog niet beu. Onder het mom van contractarbeiders, ondergingen de "IMMIGRANTEN" dezelfde kwellingen als de vroegere

Negerslaven. Wij denken hierbij slechts aan de poenale sancties, aan de vele "Immigranten", die een groot deel van hun leven doorbrachten in de gevangenis met zware ketens aan armen en benen.

Na een lange periode van onmondigheid, kreeg met het Regeringsreglement van 1865 een geprivilegieerde groep medezeggenschap in de vorm van de Koloniale Staten. Dit was natuurlijk een farce. De gouverneur was namelijk geen verantwoordelijkheid schuldig aan de Staten, de Nederlandse Regering mocht bij Koninklijk Besluit interne zaken van ons land regelen en onze begroting was aan goedkeuring van deze Regering onderhevig.

Wij moesten wachten tot 1948 eer er enige verandering te bespeuren viel. Bij de invoering van het Statuut in 1954

bereikte Suriname een nieuw stadium, door velen het neo-koloniale stadium genoemd.

In hoeverre neo-koloniaal? Bij nadere beschouwing blijkt namelijk dat wij liever kunnen spreken van een voortzetting van de bestaan-

de koloniale verhouding. Deze zogenaamde binnenlandse autonomie was slechts om ons met een kluitje in het riet te sturen. Willen in dit verband een definitie van Kwame Nkroema aanhalen; voor Nkroema is de kern van het neo-kolonialisme, dat de natie die het slachtoffer van wordt uiterlijk alle kenmerken van een nationale souvereiniteit vertoont, maar wiens economisch en daarmede haar politiek systeem door het buitenland bepaald wordt.

Als we dit op Suriname toepassen, blijkt dat we economisch en politiek door het buitenland beheerst worden. Evenals in de vorige eeuw waarin onze economie bepaald werd door de West-Indische Compagnie, wordt zij tegenwoordig bepaald door de grote bauxite maatschappijen en deze slepen al de winsten ons land uit.

Het Statuut is een uitgesproken koloniaal stuk; ons gezicht naar buiten wordt bepaald door de Nederlandse Regering. Wat hebben de twee Gevolmachtigde Ministers voor stem tegenover de Nederlandse overmacht? Wij denken slechts aan Zuid Afrika. Toen namelijk twee van de drie gelijkgeroepde partners (Suriname en de Antillen) voor de blokkade van Zuid Afrika waren, werd het koninkrijksstandpunt toch het tegenovergestelde.

Van Nederlandse zijde wordt ons steeds bijgebracht dat wij niet zelfstandig kunnen worden omdat wij geen ambassades kunnen bekostigen. In hoeveel landen hebben een ambassade nodig??? Ook worden wij steeds met onze neus gedrukt op mogelijke rassencnflicten. Dit heeft natuurlijk niets te maken met de ONAFHANKELIJKHEID, maar met het BELEID en de VERANTWOORDELIJKHEID van onze leiders. In Guyana waren de Engelsen nog aanwezig toen door tussenkomst van de Amerikaanse C.I.A. de rassencnflusten losbarstten.

Hoe kunnen oprechte Surinamers menen dat ons land niet rijp is om haar eigen stem te laten horen, terwijl diezelfde mensen fel opspringen wanneer gezegd wordt dat bepaalde bevolkingsgroepen in ons land niet rijp zijn voor hun eigen vertegenwoordiging? Het wordt tijd dat wij ons allen tegenstellen. Onstreeven en onze premier schrijven nl. waar het gaat om onze zelfstandigheid. Hiermede zijn wij bij de hoofd-

doelstelling van het maandblad beland namelijk DE SURINAMERS DE NOODZAAK VAN ONZE ZELFSTANDIGHEID TRACHTEN BIJ TE BRENGEN.

In het bovenstaande is U lezers hopelijk duidelijk geworden dat wij ervan overtuigd zijn dat alle bevolkingsgroepen hard hebben moeten en nog steeds vechten tegen de onderdrukking. Als symbolische weergave van de worsteling van U allen, landgenoten, hebben wij als naam voor ons blad de enige in Suriname bekende term voor Surinaamse verzetsstrijders gekozen;

MARRON

LATIJNS AMERIKA

Kolonisatie en haar Sociaal Economische gevolgen.

Als wij de kolonisatie van Latijns Amerika door de Spanjaarden vergeleken met de kolonisatie van West Europa door de Romeinen, merken wij dat zij in beide gebieden op haast overeenkomstige manier is geschied:

- 1) In beide gevallen beheert het moederland tot de Mediterraan cultuur en structuur
- 2) De koloniale stad werd, wat zijn vestigingsfactoren betreft, niet door agrarisch militair overwegingen dan door overwegingen van handel en nijverheid veroverd.
- West Europa: civitas: dit was oorspronkelijk het territorium van een overwonnen stad, dat met alleen de stad maar ook een grote grondvloedraad dat in stadsbezit was, omvatte.
- Latijns Amerika: municipio: omvatte de stad en nog een groot landelijk gebied omléeg.
- Oorspronkelijk was er dus sprake van kolonisatie vanuit de stad.
- 3) Zowel de Romeinse als de Spaanse kolonisten waren soldaten en boeren.
- 4) Zowel in het Romeins als in het Spaans koloniaal systeem was het latifundium (grootgrondbezit) een centraal instituut.
- 5) Zowel in West Europa als in Latijns Amerika kwamen stedelijken (ondernemers) met hun handwerkers samen in de villa's van de eerstgenoemden. In beide gevallen voltrek het proces van cultuurcontact zich dus tussen twee politiek stad-gedichten.

Tussen beide politiek ontbrekt het zelfstandige dorp. In West Europa (van het zelfstandige dorp tegen de negende eeuw. In Latijns Amerika is dit tot vandaag aan de dag nog niet het geval. Kijken wij naar Venezuela dan blijkt dat meer dan 50% van de inwoners woont in nederzettingen van minder dan twee honderd personen. Een paar grote zelfstandige dorpen ontbreken en doordat de dorpjes ver van elkaar verspreid dierd liggen, brengt deze toestand het

economische nadeel van hoge kosten met zich mee t.a.v. gas, elektriciteit en licht.

In Europa gaan intussen de kleine nederzettingen (zelfstandige dorpen) zich in de dertiende, veertiende eeuw ontwikkelen tot regionale centra die tevens een verzorgende functie hebben voor de gebieden en zich heven. Deze centra waren agrarisch militair, handel en nijverheid overwoon en daar ze lagen op de kruising van handelsroutes. Het ontstaan van deze centra was het logische gevolg van de economische groei van de omringende streken; toenemende bevolking, toenemende communicatie en toenemende specialisatie.

Deze nationale ontwikkeling werd in Latijns Amerika verstoord door externe factoren:

- 1) De economie in Latijns Amerika maakte reeds onder Spanje afhankelijk van de uitvoer van enkele grondstoffen
- 2) Het nederzettingsspatroon gaat zich door de eerstgenoemde factoren concentreren op plaatsen die het meest geschikt zijn voor de handel, namelijk aan de kust. Door deze ontwikkeling ontstaat in Latijns Amerika een intra-continentaal vacuum: de economie werd een naar buiten toe gekoerde economie; de ras gericht op de ontwikkeling van het moederland (metropool) en niet op de ontwikkeling van het eigen (binnen)land, (satelliet).

De koloniale economische verhouding van Latijns Amerika wordt een satelliet-metropool verhouding genoemd. De metropool kwam na Spanje in het begin van deze eeuw aan Engeland en later aan de V.S.

De koloniale verhoudingen (steden aan de kust) hebben geleid

tot zeer onevenwichtige bevolkingsverschuivingen. Bovendien kreeg de landbouw door de steeds voortgaande commercialisering, producten voor de wereldmarkt, een exploitatief karakter. Verder werd het landelijk proletariaat door de migratie ontworteld en mede hierdoor ontstond er vanaf de vorige eeuw een niet proportionele verstedelijking.

Deze trek ging van het platteland direct naar de stad door het ontbreken van zelfstandige dorpen. Bovendien is zij niet direct het gevolg van een tekort aan land maar van het koloniaal agrarisch systeem. De groei van de bevolking van de steden staat dus ook in geen duidelijk verband met de industrialisatie zoals in West Europa. Verder had zij door het ontbreken van tussenschakels een onselectief karakter waarbij tussenvormen van semi-agrarisch arbeid nauwelijks voorkwamen. Er was geen geleidelijke stapsgewijze voorbereiding. Men ging soms van stam- of talengroep direct naar de grote stad.

Het resultaat van dit alles is dat Latijns Amerika in de steden verhoudingsgewijs even veel mensen telt als Europa, waarbij toch twee derde van de beroepsbevolking in de landbouw werkzaam is.

We komen tot de slotsom dat Latijns Amerika door de haast overeenkomstige wijze van kolonisatie, nagenoeg dezelfde maatschappelijk structuur heeft als West-Europa (vergemunicipio-civitas; geknucht-stad)

Deze gelijkheid in maatschappelijke structuur moest logischerwijs leiden tot een min of meer gelijke economische ontwikkeling. Dat deze gelijke economische ontwikkeling niet is gekomen en nooit zal komen zolang Latijns Amerika afhankelijk is, komt doordat de Europese kolonisten daar een economie hebben opgebouwd die gericht is op de ontwikkeling van West-Europa en zich leent voor uitbuiting. Van deze economische toestand maken de V.S. reeds jaren ook gebruik.

De economische onderontwikkeling en alle sociale problemen die hieruit

voortvloeien, verder de slechte sociale structuur in de landbouw zijn gevolgen van de koloniale afhankelijkheid.

Wil Latijns Amerika deze gevolgen te boven komen en nu eindelijk eens een begin maken met de ontwikkeling het eigen gebied en de relatief zeer onevenwichtige economische ontwikkeling een HALT TOEROEPEN, dan moet het direct breken met het koloniale tijdperk en gelijk ONAFHANKELIJK WORDEN.

Hansoewa.

Er zijn zeer veel fundamentele en belangrijke onderwerpen waarover de Surinamer moet denken, praten en schrijven. Er zijn grote zaken waarover wij moeten denken en het volk inlichten: olie, koolstof, aluminium, ontwikkelingsbeleid, onderwijs, de sociale, culturele en economische verhoudingen. Zullen wij zomaar onze rijkdommen weg laten smijten? Wij zullen moeten beslissen "over de vraag "en nu citeer ik Dr. Ir. F. Essed, of wij leden van de Surinaamse natie doende zijn onze bezittingen (benzine, olie enz.) voor spiegeltjes, knaaltjes en kammetjes te verkopen, moeten beslissen over de vraag of wij slaven of contractanten worden, of dat wij een economisch zelfstandig land zullen zijn.

Over de zelfstandigheid van de Surinaamse Natie zegt Dr. Ir. F. Essed: "Het doet pijnlijjk aan, dat een zo belangrijke aangelegenheid als de zelfstandigheid van de Surinaamse Natie steeds in het opportunistische politieke vlak wordt getrokken en helaas zelfs wordt misbruikt bij de verkiezingen voor het winnen zielezjes. Hierover is het tot nog toe in Suriname steeds bij nutteloze "gepraat" gebleven zonder een zakelijke en nuchtere studie van deze materie. Het ergste is daarbij dat door gebrek aan behouding van het onderwerp, de zo noodzakelijke objectieve en eerlijke voorlichting aan het Surinaamse volk ontbreekt waardoor de burger van dit land niet gereedgemaakt weet waar hij aan toe is.

Ziedaar waarom wij slechts met vreugde in onze harten het eerste nummer van MARRON kunnen begroeten. Ik hoop dat vele Surinamers van de gelogeerdheid hun vanaf heden geboden gebruik zullen maken om zich te uiten, om te strijden voor de Surinaamse zaak, even vastberaden als de dapperste slaven naar wie dit blad genoemd is, in het verleden streeden om te ontkomen aan de onderdrukking.

Terzijds het volk dat er al aan gelooft en anderzijds het volk dat gelooft in het Paradijs Suriname dat niet geteisterd wordt door hongersnood, aardbevingen en overstromingen, een volk dat dagelijks de winsten uit haar bodem laat graven en wegveren en blind is voor het vele lijden; blind voor de vele bimba's, de lekkende dakken, de babies die geboren moeten worden op een papaja, de vele vaderloze kinderen, de vele gortaan moeders, de smerige orven met angudiorten, de vele "antrieberies", de vele moeders die op een zeer kleine manier aan het open voor hun kinderen moeten komen, voor wie liefde luxe is.

Met "MARRON" verschijnt nu eindelijk een voor het Nederland betoef, een landelijk blad voor Surinamers. Moge het zo zijn, dat met het ontstaan van MARRON een stap is gedaan in de richting van het doorbroken van de kliekjesgeest die op het ogenblik heerst onder de Surinamers in Nederland. Misschien kan dit blad vele Surinaamse broeders en zusters die ongetwijfeld constructief werk zouden kunnen verrichten uit hun gemeinnijdige hooftjes te helpen. Slechts een hecht front van integere en open Sranangnango kan maken dat "We shall overcome"

"SPAN MAKANDRA"

Voor de vorming van een dergelijk front is het noodzakelijk, dat we het open de doelstellingen en de wijze waarop die verwezenlijkt moeten worden in grote mate eens zijn. Het communicatiemiddel bij uitstek om dit te bereiken is vandaag verschonens MARRON.

Op dit vlak ligt voor de redactie en haar medewerkers een omvangrijke taak weggelegd. Het is de lezers zo goed mogelijk informatie-materiaal te verschaffen over het gebeuren in binnen- en buitenland. De gebrekkige en vaak eenzijdige berichtgeving is afgevoerd van de hoofdoorzaken voor het feit, dat wij met ons de broeders uit andere ontwikkelingslanden ons niet vastberaden kunnen verenigen. Progressieve Surinamers staat op! "Laten wij een waterval vormen om het gemaas te starten in de horenen van de Natie en de best der blindheid te verschouwen in de naar der Waarheid" (Citat van de Surinaamse dichter R. Dobru). Laten wij het ingedomde of dorgehouden volk wakker schudden.

Het verheugt ons dat Venezuela ertoe overgaat een cultureel centrum in Paramaribo te stichten. Suriname die een Europese cultuur krijgt opgedrongen opent zich via dit instituut de mogelijkheid meer te weten te komen van haar latijns-amerikaanse burenen. Bovendien kan uit deze contacten in de toekomst een intensivering van de handel met landen op het latijns-amerikaans continent voortvloeien.

Een ander bericht uit Paramaribo: de regering zal binnenkort een delegatie naar Moskou afvaardigen om over economische en culturele betrekkingen te praten. Dit nieuws heeft aanleiding gegeven tot hevige discussies in Nederland en Suriname.

Zoals bekend is onze economie sterk afhankelijk van de Verenigde Staten. Het is trouwens een bekend feit dat de Amerikanen door hun investeringspolitiek een beslissende invloed trachten te krijgen in andere landen. Zo werkt de naam United Fruit zeer beangstigend op Z-Amerikaanse politici!

In Vietnam probeert de US een volk door martelingen, uithongering, napalm-bommen, chemische bommen etc etc onder de duim te krijgen. Toen in Suriname het initiatief werd genomen een Vietnam-comite te stichten, werd de eigenaar van de zaal, waar de bijeenkomst gehouden zou worden persoonlijk gehanteerd "GARCEDA".

De Surinaamse gouverneurs schijnen eerst bij Amerikaanse concerns hun Amerikaanse gezindheid te moeten bevestigen alvorens zij als zodanig kunnen worden benoemd.

Buitenlandse politiek: Minister Luns heeft verklaard dat de fascist Salazar "de afgelopen veertig jaar zijn land met wijsheid heeft geregeerd"!!!!!!
Hoe een mens tot zo een uitspraak kan komen terwijl het Portugese volk onder een fascistiese dictatuur gebukt gaat blijft voor ons nog een raadsel! Hitler schijnt voor velen nog geen voldoende les geweest te zijn. Voor het Surinaamse volk blijkt eens te meer dat de nederlandse buitenlandse politiek veels te ver van onze eigen nationale belangen en aspiraties staat. Een argument te meer voor de kreet ONAFHANKELIJKHEID NU!!!!!!!

De heer L.H. Ferrier verklaarde in een vraaggesprek dat het nuttigste dat zijn vader, de huidige gouverneur van Suriname kon doen, was om af te treden.

Vervolg "Span makandra"

What about de arbeider van Afobakka die vijf jaar werkt voor een dam en als dank ontslag krijgt winkingrimping. Slechts enkele voorbeelden uit het "Paradijs".
Het grootste gedeelte van onze jeugd is jong in jaren, maar hun geest is oud. Laten wij hun geest verjongen. Als hun lichaam ook oud wordt, sterven zij. Als het de maatschappij overkomt, is de maatschap-

pij stervende. Wij moeten de jeugd hebben, als we willen blijven leven. Wij moeten jeugd hebben als we de corruptie kwijt willen. Dit is de enige hoop van onze samenleving. Laten wij cvcmals R. Dobru aan hamer willen zijn om te bouwen op conservatisme en kolonialisme in naam van progressie en nationalisme.

HATHAURIE

HAITI

Francois Duvalier moet het hoofd bieden aan nieuwe moeilijkheden in verband met de aloude wens van de Verenigde Staten zich van hem te ontdoen. De jongste episodien in de traditionele politiek van de VS om regimes te "likwideren" die niet meer dienstbaar zijn aan de imperialistische belangen begon ongeveer twee maanden geleden. Op 20 mei bombardeerde een B-25 bommenwerper van Amerikaanse herkomst het presidentiele paleis en een militaire basis in Port-au-Prince, de hoofdstad van Haiti, terwijl vliegtuigen van het zelfde type bommen lieten vallen op Cap-Haitien. Tegelijkertijd deed een regimente Haitiaanse bannelingen invasie op het eiland. Vanaf het begin waren waarnemers ervan overtuigd dat de bannelingen vanuit Washington waren vertrokken.

Duvalier was de eerste die het feit, dat de bannelingen vanuit de VS waren vertrokken "een schande voor bepaalde grote mogendheden" noemde. Toch durfde hij de naam van die "grote mogendheid" te noemen om redenen van staatsveiligheid zoals het heet. Het bombardement veroorzaakt ernstige schade in het privé-verblijf van de haitiaanse despot, die echter niet gewond raakt maar wel ernstig werd geplaagd door een "zenuwcrisis". Een van de bommen, die neerkwam op het militaire vliegveld, ontplofte niet. Het Amerikaanse merk kon men er nog zo vanaf lezen! Een woordvoerder van Duvalier verklaarde naderhand dat het vliegtuig dat zijn bommen op het presidentiële paleis had gedropt was opgestegen uit Melbourne (Florida). Daar had een Amerikaan, Jay Humphrey, die zich oemengenaar aan het vliegtuig noemde, het toestel aan een andere Amerikaan geleend, die zich later in gezelschap van wellicht een haitiaan verdween.

De Haitiaanse ambassadeur te Washington, vroeg gelijk opheldering aan zijn regering over het een en ander.

De Hataanse regering gaf het volgend antwoord: Er zijn geen bewijzen, dat de activiteiten der Haitiaanse bannelingen zowepolitiek als militair, zijn uitgevoerd vanaf Amerikaans grondgebied.

De haitiaanse ambassadeur bij de Verenigde (vervolg hiernaast)

en de Amerikaanse inlichtingendienst de CIA om "de heldhaftige strijd van het volk tegen het regime van dictator Duvalier te vrijdelen." De invasietroepen van de Haitiaanse coalitie werden de voorhoede voor de Amerikaanse marine, waarvan er al schepen de veiligheid van Haiti patrouilleerden. Zodra het haitiaanse volk in opstand zou komen zou aan de inschakeling van de Amerikaanse marine plaatsgrijpen. Op grond van deze gebeurtenissen heeft de Party d'Antente besloten over te gaan tot de guerilla om langs deze weg de wil van het haitiaanse volk te realiseren.

* niet

Naties vroeg daarop om een spoedzitting van de Veiligheidsraad om de situatie te bespreken. In een brief aan de voorzitter van de Veiligheidsraad, de Brit Lord Caradon, vroeg de haitiaanse diplomaat Raoul Simcait de regering van de VS strijdkrachten in het Caribisch gebied achter de hand hielden met bet oog op ontwikkelingen in Haiti. Dictator Duvalier maakte officieel bekend dat de invasie was mislukt en dat de 10 expeditievaartuigen waren gedood en 16 gevangen genomen. Twee oude B-25-tigers waren eveneens uit gebruik. Tot de gearresteerde "invasieleden" behoorden o.a. Raymond Cassagnol, belangrijk lid van de "Haitiaanse Coalitie", een organisatie van bannelingen van rechtse signatuur in New York en de priester Jean Baptiste Georges, minister van onderwijs in het kabinet-Cassagnol. De invasie zou onder leiding hebben gestaan van Raymond Montrieul, neef van de ex-dictator Paul Magliore, die door Duvalier in de VS werd gevang en eerder genoemde Cassagnol, beide hadden hun domicilie in de VS. Voorts belofte hij de gevangenen overgebracht zouden worden naar de hoofdstad - een belofte die hij nooit heeft kunnen waar maken. Gebruikmakend van de verwarring "boekloos" hij zich met speciale volmachten en voerde de onderdrukking van politieke tegenstanders op.

Onderwijl was het groepje infanterie van vijf uitgegroeid en op vier verschillende "bunkers" rond Cap-Haitien werd flink gevochten. De tegenstelling met hetgeen wat Duvalier bekend had gemaakt, maakte het hoofdkwartier van het "Financie-leger" in New York bekend dat zij over een overvloed aan wapens en munitie beschikte en dat er geen centimeter van het veroverde gebied was afgestaan.

Op maandag 27 juni verscheen de haitiaanse ambassadeur Arthur Bonhomme voor de Veiligheidsraad en verklaarde dat hij geen enkele mogendheid wilde beschuldigen; maar hij wilde wel uitdrukkelijk stellen dat de vliegtuigen werden bestuurd door Amerikaanse piloten en dat zij van Amerikaans grondgebied waren opgestegen.

De haitiaanse Verzetbeweging, geleid door de Party d'Antente populaire en de Party d'Antente democratische Haitianen, verklaarde in een document dat de invasie onderdeel is van de imperialistische strategie van de Amerikaanse regering.

GUYANA

Volgens een bericht in "Tricontinental Latin" zal er omstreeks oktober a.s. een conferentie van de Caraïbische volkeren worden gehouden. De initiatief-nemer is de oppositie-leider uit Guyana, Cheddy Jagan.

Tijdens het 14de partij-congres van de PPP heeft haar voorzitter Cheddy Jagan het guyanese volk en zijn revolutionaire voorhoede opgeroepen tot een felle strijd tegen elke vorm van rasisme.

Hij zei verder dat "wij ons moeten organiseren om in staat te zijn klappen toe te brengen aan de vijanden van de werkende klasse en de boerenmassa, waar deze zich ook mogen bevinden".

In dit verband verklaarde hij dat de militanten zich in hun strijd veel aandacht moeten geven aan de opbouw van een gedisciplineerde partij, waarbij de nadruk meer op kwaliteit dan op kwantiteit dient te worden gelegd.

Men zal de partij mentaal en fysiek moeten voorbereiden op alles en een strategie ontwikkelen die niet alleen naar de overwinning zal leiden, maar er bovendien op berekend is de revolutionaire macht te consolideren.

Cheddy Jagan riep verder op tot solidariteit en internationale samenwerking, die zullen bijdragen tot vergroting van de onderlinge steun en isolering van de vijanden der volkeren.

(vervolg in nevenstaande kolom)

De Europeanen kwamen:

Zij brachten ons "beschaving" en Christendom. Zij leerden ons knielen, bidden en onze ogen toedoen.

Maar toen wij onze ogen weer open deden hadden zij ons ons land ontnomen.

Georgetown (18 juli, prensa latina)
De premier van Guyana, Forbes Burnham heeft in Manchester (Engeland) verklaard dat zijn land "geen stukje van haar grondgebied aan Venezuela zal afstaan.

Burnham voegde hieraan toe dat Venezuela "ons probeert te intimideren" in het conflict om het betwist gebied tussen beide landen.

"Wij zijn ons ervan bewust dat wij een klein land zijn en Venezuela is machtig en over bommenwerpers beschikt. Als ze ons aanvallen dan rest ons niets anders dan een beroep doen op de VS of Engeland."

Het heeft er veel van dat Burnham bang is en derhalve naar een bondgenoot zoekt. Hij zegt dat Venezuela machtig is - maar hij weet en durft dat niet hardop zeggen, dat achter Venezuela een machtige onderneming, Reynolds Company, staat die een groot deel van de wereldproductie van aluminium levert en het bauxiet van Guyana hard nodig heeft als grondstof.

Maar watis er in werkelijkheid tussen Guyana en Venezuela?

Op 12 november 1962 diende Venezuela een petitie in bij de speciale politieke commissie van de Verenigde Naties. Hierna eiste zij 150.000 km² van de 250.000 km² van het guyanese grondgebied op. Dvz 2/3 van het gebied van Guyana. Venezuela baseert zijn aanspraken op dit gebied op arbitraire documenten en beslissingen van 1899, die voor de gelegenheid weer van stal werden gehaald.

Eerder hebben wij al gesteld dat een machtige world-concern achter Venezuela staat - laten wij nu nagaan wat er gebeurde voor Venezuela ertoe overging de zaak bij de Vereigde Naties aanhangig te maken. Op 22 december 1960 ondertekenden president Romulo Betancourt van Venezuela en de Reynolds Metal Company een overeenkomst waardoor het concern het recht verkreeg in dat land aluminium te produceren.

I F A D E M E K ' A K O N G
M A I F ' A N O D E O E N G S A M E K ' A
K O N G

HET BYZONDERE EN BELANGRIJKE VAN HET DIALECTISCH MATERIALISME IS HET FEIT DAT HET VOOP DE ONTWIKKELINGSLANDEN EEN BEWIJS VORMT DAT ZIJ NIET IN HUN HUIDIG LOT MOETEN BERUSTEN, MAAR DAT ZIJ MET HUN EIGEN KRACHTEN (EN ZEKER GEEN ONTWIKKELINGSHULP) EEN BETERE TOEKOMST MOETEN OPBEUWEN.

Onze dialectische kennis van de natuur de maatschappij en onze vijanden, zal een waarborg voor ons zijn, voor een toekomst vol overwinningen.

-Hoe staan wij voor de Geschiedenis? -

De politieke macht in alle vroegere maatschappijen was gebaseerd op een onderdrukking door kleine groepen van de volksmassa of slavernij.

Deze vorm van regeren werd in die tijden als een zeer normale gang van zaken beschouwd. De samenstelling van de maatschappij was toen meestal 80% slaven en 20% slavendrijvers.

Deze tijden gaan nu echter langzamerhand verdwijnen daar de slaven en onderdrukte volken er van bewust zijn dat de gegeven feodale, fascistiese, koloniale en neokoloniale maatschappijen niet meer als normale situaties, aanzien hoeven te worden.

Volkeren die voor hun vrijheid strijden beseffen het feit dat hun lot in eigen handen ligt en niet in handen van de een of andere geldschieter uit de industrielanden.

Wij moeten het dappere voorbeeld van de Marrons volgen. Zij waren er van bewust dat hun vrijheid niet door eventuele omstandigheden ergens uit de lucht zou komen vallen. Zij rekenden nog minder op het feit dat door een ontwikkeling der omstandigheden, de slavendrijvers, hun de vrijheid zouden schenken.

De Marrons waren zeer bewust dat zij alleen op eigen initiatief de omstandigheden in de richting van hun emancipatie konden leiden.

Hiermee stellen wij dus dat de maatschappij kan en moet beïnvloeden net zoals de wetenschap de natuur kan leiden.

Dit moet in ons algemeen denken de stuwkracht vormen bij alle problemen die zich kunnen voordoen in de maatschappij. Ons volk moet bewust zijn dat alle objectieve voorwaarden voor een onafhankelijk Suriname niet "eens op een dag" zullen komen, maar dat deze door het volk zelf gevormd moeten worden. Wij moeten niet wachten totdat ons land rijp zal zijn geworden door een of ander ontwikkelingsproces, welke ons door een soort automatisme naar een welvarend Suriname moet leiden.

De koloniale machthebbers met hun reactionaire theorieën hebben hun invloed trachten te vergroten, door de stelling te verdedigen dat de maatschappelijke evolutie niet te beïnvloeden was door noch de menselijke wil, noch de menselijke handelingen.

Met deze theorieën kwamen de slavendrijvers en kolonisten ertoe ons volk te doen geloven dat zij zich niet moesten bekommeren om hun aardse lot, maar dat ze in het hiernamaals een paradijs zouden vinden. Hiermee stond de deur open voor hun lafhartige plunderingen en zorgden zij dat hun aards paradijs gevestigd werd in den Haag enz.

Pan-qan-chi.